

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-áival kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARSA.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamáziókat a kiadóhivatalba
 (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Bucsuvásárok.

A beszercebányai kereskedelmi és iparkamara területén az iparosok jelentése szerint az országos vásárok eredménye hova-tovább silányabb lesz. A rossz vásárok különösen panasz tárgyát képezik a városokban tömegesen lakó iparosok között, kiknek összes megélhetési forrásaik jó részt az országos vásárok jövedelmeiből veszik eredetüket.

S a mikor látják, hogy sok vásáron a mesterember alig bír árulni annyit, hogy abból fuvarbérét és utiköltségeit kifizethesse, komolyan kezdenek a felett gondolkodni, vajjon mi lehet ennek az oka? Talán a tultermelés, avagy a fogyasztó közönség számának esőkenése?

Sem az egyik, sem a másik.

Annyi tény, hogy a gyári verseny nagyban lenyomja az árakat; ámde Magyarországon még mindig el bírják fogyasztani a kézműipar termékeit s még igen messze van az az idő, a midőn a magyar iparcikkekben tultermelés mutatkoznék.

Azonban a vásárok szétszórtságában látják iparosaink bajuk egyik főforrását. Manapság már majdnem minden falu bír vásártartási joggal. Van olyan nap is, hogy az iparos család valamennyi tagja vásáron van, mert öt-hat vásár is esik egy napra, a mely körülmény csak a költséget szaporítja, a nélkül, hogy az eredmény bármivel is jobb volna.

E tárgyban iparosaink már a kamarához fordultak, hogy az tegyen előterjesztést a belügyminiszteriumhoz, hogy az apró-cseprő községekben szüntesse be az országos vásárokat, vagy legalább is apaszsa azoknak számát. Mert teljesen érthetetlen dolog, hogy az oly községben is, melynek lakossága az ezer lelket sem üti meg, évenként 7-8 vásár tartassék.

Különösen az ugynevezett bucsu-

vásárok azok, melyek az iparosok érdekét felette sértik. Van ugyanis egy pár bucsujáró hely, a hol bucsujárás idején egész éven keresztül minden vasárnap és ünnepnapon formális kirakodó vásárt tartanak az összegyűlt iparosok. Ilyen vásárok például Pozbán egész nyáron minden vasárnap vannak, a midőn a szent kuthoz való zarándoklás kezdetét veszi, ilyen a garamszent-benedeki nagypénteki s egyéb ünnepnapon vásárok, a melyeknek sem céljuk sem értelmük nincs.

Ezek a vásárok az országos vásárok megrontói. Aremény ilyen bucsuvásárra is elviszi a kisiparost, mert hiszen az életfenntartási ösztön, a kenyérért való küzdelem minden csekély alkalmat megragad, a melyet előnyösnek vél és sajnos, ezek a bucsuvásárok is csak arra való, hogy még jobban elkésersítsék az iparost s vele megutáltassák mesterségét. A vásározási költség emésztí fel az amugy is csekély hasznot; kisebbíti a forgó tőkét.

Ezen bucsuvásárok megszüntetése tárgyában a lévai ipartestületek megkeresték a beszercebányai kereskedelmi és iparkamarát, hol intencziójuk meleg pártolásra talált. Kevéssel azután a belügyminiszter rendeletileg hívta fel a megyei törvényhatóságokat, hogy a területükön tartatni szokott s különben sem engedélyezett bucsuvásárokat betiltsák, azoknak megtartását megakadályozzák. A rendelet azóta bizonyára valahol az irattár porában szunnyad, hanem a bucsuvásárok még ma is burjánoznak, mint valami üvegházi növények. Az engedélyüket nem kérde senki, de némely falunak azért nem árt a saját hiúságának ilyenét legyezgetése.

Mi is nagy fontosságúnak tartjuk a helyes vásártartási tervet megvalósítását. Tudjuk azonban, hogy egy ily javaslatnak elkészítéséhez hosszúság tanulmányozás és idő kell. Azonban nem halaszthatjuk a bucsuvásárok betil-

tását is erre az időre, nehogy ugy elszaporodjanak, mint a szél által szétfújt katángkoró magvainak nyomán a gyom. Ki kell ezeket irtani, mint a testen képződő fekélyt. Az irtás helye még fájni fog ugyan egy darabig, de a seb begyógyul s a test visszanyeri egészségét.

A szocialismus forrásai.

(Folytatás.)

A szocialismusnak további vagyoni vonatkozású forrása — amaz egészségtelen verseny a mely egyrészt a gyári ipar s a nagyobb vállalatok és kereskedések — más részt a kézi-ipar és kisebb vállalatok és kereskedések között van.

A gyári ipar a dolog természete szerint hivatva volna ugyanis olcsóbb és silányabb árut dobni a piacra — olcsóbbat mert az előállítás egy gyárnak az eszközeivel kisebb kiadást igényel és silányabbat, mert a gyári eszközökkel nem lehet általában véve kiváló jó és tartós árut előállítani, — ellenben a kézi ipar hivatva volna a drágább eszközökkel működve egy bár drágább — de sokkal tartóssabb gyártmányt bocsájtani rendelkezésre. És ily viszonyok mellett a gyári és a kézi ipar igen szépen megállhatna egymás mellett, — mert van közönsége az olcsó silány árunak és a drágább, de jobb minőségű árunak is.

Ámde mit tapasztalunk? A gyári ipar megfelel feladatának, mert a közönséget olcsó és silány áruval ellátja eléggé, — de a kézi ipar nem veszi fel a versenyt egy jobb gyártmánnyal, hanem drágán ép oly vagy még rosszabb árut akar a nyakába varni a közönségnek, mint a gyárak. És ez ölte meg mindenütt, de különösen honunkban a kézi ipart.

Az a miskolci csizmadia a ki arról volt nevezetes, hogy olyan lábbelit készített, a mit még az unoka is viselhetett, nem létezik többé.

És itt veszett el az áthidalás, mondjuk

a földöz cipész s a cipőgyár között, mint a hogy emlitém előző cikkemben, hogy leszakadt a hid a kis és a nagybirtokos között, mert közép módú birtokos osztály nincs többé.

Igy vagyunk egyébként a kereskedelemmel is. A nagykereskedőnek nem elég, ha cikkeket nagyban kisebb perccentekkel bocsájtja áruba azoknak, a kik azt kicsiben árusítják tovább, vagy a kik nagyban eszik a fogyasztást; hanem beáll valamennyi kicsinybeni elárúsítónak is s az egyik ajtóban nagyban, a másikban pedig kicsinyben üzérkedik s így természetesen elnyomja a kis kereskedőt, mert ő aki nagyobb tőkével olcsóbban szerzi be áruit, olcsóbban adhatja tovább azt a detail üzletében is, mint az, aki kis tőkével kénytelen tőle, mint második forrásból beszerezni áruit.

Innen van azután, hogy ismerünk nagy kereskedelmi vállalatokat és ezekkel szemben az ugynevezett falusi kis kereskedőket, de egy közép kereskedelmi osztály a mely ugy vagyonával, mint intelligenciájával e kettő közötti áthidalásul szolgálna, szintén nincs többé.

A vállalatokról sem nyilatkozhatunk kedvezőbben.

Vannak vállalatok hazánkban, a melyeket mindenütt ott találunk, a melyek, mint egy moloch elnyelnek minden s bármi néven nevezendő állami és magánvállalkozást. — Szállítanak fát, bakkancsot, fegyvert, iskolakönyveket, épületeket, utakat, butorokat, verseket, szakmunkákat, csatornákat, vasutakat, s bocsánatot kérek pöczegődröket stb. stb. nagyban és kicsinyben s a kik kisebb tőkével és szellemi spekulációval hivatva volnának kisebb vállalatokkal maguknak jövőt biztosítani, vagy félre állanak, vagy beállanak amazokhoz egyszerű faktoroknak.

Ime e téren is hiányzik amaz összekötés, a mely eltakarná amannak az emelkedését és emennek a szegénységét, jobban mondva szegényedését.

Egy látkép, mely az említett három irányban egyrésztől az irigylendő rózsás tájat, másrésztől a kopár sziklákat mutatja

TÁRCZA.

Orgonavirágok.

Irtá: Horthy István.

I.

Nagyságos asszonyom! távol idegenből,
 Hol a hegyek ormán török meg a fénye
 A felkelő napnak és a narancs zsendül,
 Jött hozzám nemrégén egy piczi levélke;
 Finom a hajtása, szagos a papírja,
 Gyöngyapró betűcskék vetve rája végig.
 Ne is mondjam tovább, ugy-e, hogy ki írta;
 S el sem hallgathatom, tudja Isten, mégis!

Hajdanta ha kaptam ilyen kis levélkét,
 Forró csókjaimmal elhalmoztam százszor
 S reszkető ujjaim a mikor feltépték,
 Tüzláng csapott reám mindegyik szavából;
 Forró szerelemmel, igaz boldogsággal
 Volt minden betűje a papírja vetve
 S én a menyországot itt a földön láttam:
 Annyi sok ígéret szólt számomra benne.

Régen volt ugy e bár, igaz se volt, nemde?
 Évek hosszú sora lepergett azóta;
 S bizony isten vallom, szinte elfeledve
 A forró szerelem s az ábrándos nóta.
 Nagy mester az élet; megtanít feledni;
 Szív sajjó sebeit begyógyítja szépen
 És jön a helyükbe újabb seb ezernyi —
 A régít az ember, hogy ne feledné el!?

De hogy a napokban távol idegenből,
 Hol a hegyek ormán török meg a fénye
 A felkelő napnak és a narancs zsendül,
 Jött hozzám ismét egy ilyen kis levélke:

Egy percze a lelkem újra visszazállott
 A múltba, ámátor régen elfeledte;
 S talált ott sok édes, bolondos ábrándot
 Keserű csalódás sírjába temetve.

Pedig nem volt czélja annak, a ki írta,
 Nagyságos asszonyom, ugy-e, ez a játék:
 Hogy amik temetve régen már a sírba,
 Feltámaszsa őket? Hisz szomorú árnyék
 Az már egytől egyig; testet sohse ölthet,
 Jobb neki tovább is csak ottan pihenni —
 Ábrándot nem szövcünk soha mi már többet
 Stalán nem is tudnánk már egymást szeretni?!

„Szó sincs a levélben ilyesmiről”, mondja;
 „Maga még mostan is tulbecsüli magát.
 Ki írta, annak van sok száz kisebb gondja,
 (Nem ér rá törődni magával legalább.)
 Vegye csakis annak, a minék íródott:
 Üdvözlétül husvét kedves ünnepére;
 S ha akar, találhat reá okot s módot,
 Hogy ne is küldje el a választ se érte.”

Tudom, hogy ezt mondja s mégis, miért kérde:
 Az orgonavirág virágzik-e nálunk?
 Ebből a pár szóból a lelkem megerzi:
 Még se szakadtunk el, bár régen elváltunk;
 Nagyságos asszonyom legkedvesb virága
 Most is az orgona, a miként, volt hajdan —
 S én se tudok nézni orgonavirágra,
 Hogy egy mély sóhajtást el ne nyomjon ajkam.

S bár találnék reá elég okot s módot,
 Hogy választ se küldjek a kicsi levélre,
 Mely egyedül s tisztán csak azért íródott
 Hogy sok jót kívánjon husvét ünnepére;

Megírom a választ mégis, ime lássa,
 Nagyságos asszonyom és elmondom benne,
 Mért oly kedves nekünk orgona virága —
 Vegye csak egészen, mintha mese lenne!

II.

Husvét ünnepére, tavasz hirnökéül
 Szokott virágozni orgona virága;
 Illatától lelkünk, ha beszívja, szédül,
 Mámor száll szívünkre a balzsamos légtül.
 Mit titokzatossá tesz a lét varázsa.

Orgonavirágot viszen ajándékba
 Husvét ünnepére a legény a lánynak,
 S orgonavirágok ilyenkor oszt néha;
 — A minék azonban már fele se tréfa —
 Oly sok édes titkot s boldogságot látnak.

Nekik beszél el nagy, igaz szerelmét
 A legény s a lánynak a hogy általadja,
 Édes, forró vágyba érzi veszni lelkét:
 Hogy most boldogságát, avagy veszedelmét
 Adja-e tudlára szerelme ajka?!

De az az ajk néma. Szemeit lesütve
 Fogadja a lány az orgonavirágot;
 Két kerek orcája borul piros tűzbe,
 Siet a virággal, szerelmétől üze.
 S keresve keresi a magányosságát.

Ott aztán csókjával halmozza el százszor,
 A szerelem jelét, orgona virágát;
 S szivdobogva várja szerelme máskor,
 Egy fűrtöt ad neki orgonavirágból,
 Nyujtva benne igaz, boldog vallomását.

Mi tagadds benne, bizony sokan vannak

Manapság, a kik a husvét ünnepére
 Orgonavirágot jelül nem adnak
 Forró szerelmüknek s a kiválasztottnak
 Nem is jut, hogy ilyet kívánjon, eszébe.

Szerelmet vallani máskép szoktak már ma.
 Orgonavirágra csak nagy ritkán bízzák;
 Hanem azért mégis orgona virága
 Csak a szerelemnek marad tanúsága
 S az időt, ha nyílik, kikeletnek hívják.

Mint mikor a szívre a kikelet ráér;
 Szerelemre ébred, szerelemért vágyva
 . . . De hova tévedek, kalandozom már én;
 Csak feddjen asszonyom, elismerem, rám fér;
 Miért is jött kedvem bolondos ábrándra?!

Jobb, ha a mesémre térek reá nyomba'.
 De hogyan is kezdjem, hogy hatása legyen?
 Virít-e vajjon még az orgona bokra,
 Vagy áll már szárazon, régen letarolva,
 A mely szerepelni fog rövid mesémben?!

Nagyságos asszonyom, emlékszik e rája?
 Husvét ünnepén volt, a mese ugy mondja.
 Illatozva nyílt orgona virága;
 A bokornál ott állt egy ifju s egy lányka,
 Orgonavirágból kis koszorút fonva.

És a hogy készen volt, fűrtjeire tette
 A lány a koszorút s szólott mosolygva:
 „Ha menyasszony leszek, koszorút fejemre
 Orgonavirágból csináltatunk, nemde?
 S így megyünk ottárhoz, édes, a templomba?

Nászutazás helyett minden reggel s este

be a látó közönségnek s amely arra a gondolatra ébreszt a mégis sokkal nagyobb közönséget, miért, hogy fulladozik az emberiség egy része a jóban és a bőségben s miért kell nélkülöznie sokaknak, a kik nem bírják ki a versenyt azokkal, a kiknek sok van, de az önzés rugója alatt még többet akarnak s a kik közül legtöbb fel se tudja, fel se akarja használni, észszerűen, czélszerűen jóvedelmét.

Élni és másokat is élni hagyni egy üres jelszó ma már s a ki ezt a jelszót elvéve szem előtt tartja, azt megszoktuk jó bolondnak tartani.

Im ezek forrásai a szocializmusnak a vagyoni viszonyok terén, ezek lázítják fel az embereket, a nagybirtokok, gyárak, kereskedelmi és egyéb vállalatokkal szemben.

Vakító fény egyik oldalon és vakító sötétség a másik oldalon, ezek izgatják a szem idegeket, ezek különböztetik meg annyira egymástól a világosságot és az árnyat, hogy azt a szem nyugodtan nem észlelheti.

Szurony — vagy jó akarat — a vagy szembekötő műveletekkel — ezt a látéképet eltüntetni — vagy görög tüzfény világításban bemutatni nem lehet; itt radikálisabb észszerűbb eszközöket kell használni az elmentétek kiegyenlítésére.

(Folyt. köv.)

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 19-én tartotta havi ülését Simonyi Béla alispán elnöklése mellett.

Az alispán a közigazgatási ágak állapotáról betérjlesztett jelentésében kiemeli, hogy a közigazgatás általános menete a múlt hó folyamán rendes volt, — hogy a munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszony szabályozásáról alkotott 1898. évi 11. t. cz. mult hó elsejével életbe lépven, ez irányban minden szükséges intézkedés megtéetett és a törvény végrehajtása eddig nehézségekbe nem ütközött.

Az anyakönyvvezetők személyzetében azon változás történt, hogy a zsitva-gyarmati kerületbe anyakönyvvezetőnek kinevezett Markovich Kálmán körjegyző és a garam-szöllősi anyakönyvvezető helyettesé Balázs József segédjegyző.

Az állategészségügyet illetőleg jelenti az alispán, hogy újabb járványos betegedés elő nem fordult.

A sertésvész miatt Rendve, Hull és Alsó-Váradon elrendelve volt zárlatok feloldattak.

A csendőrség bejelentett 7 tüzesetet, a kár 9271 frtra lett becsülve; lopás esete 7 lett bejelentve, melyek közül 6 esetben a tettes kinyomoztatott, 3 eset rablással volt összekötve.

A kir. tanfelügyelő bejelenti, hogy a kis-ugróci, zselizi és zseléri r. k. iskolai

tanítók fizetésének 400 frtig kiegészítéséhez 182—70 frt illetve 85 frt államsegélyt nyertek és hogy ez összegekkel eddig fizetés kiegészítés czimén 7801 frt államsegély engedélyeztetett és a segélyezett tanítói állományok száma 66-ra emelkedett. Ondrejka János bars-németi és Török László bars-taszári tanítók részére, a magyar nyelv és beszéd sikeres tanítása és terjesztése körül kifejtett tevékenységükért, jutalmul 50—50 frtot utalványozott a miniszter.

Az újbányai áll. el. iskolához Missik István, Philigyi Vilmos és Philigyi Steiner Irma tanítókat illetőleg tanítónőül kinevezettek.

A tanfelügyelő jelentésének az iskola látogatásáról szóló részében kiemeli, a garam-keszi iskola tanítóját Haványi Jánost, a ki lelkiismeretes buzgósággal ápolja tanuló szellemi erkölcsi érdekeit és a magyar nyelvi előmenetet is kielégítő.

A dobó berekáljai iskolát a gyermekek seprik, a zseléri iskolában a tanítást ideiglenesen Kvassai István esperes plebános teljesíti. A vámos-ladányi ev. ref. iskolában a rendes tanítás a mult tanévben is csak november hó közepén vette kezdetét. A vámos-ladányi iskolában ideiglenesen a tanítást a nyugdíjazott tanító leánya teljesíti, azonban a tanítói állomás betöltése iránti intézkedés folyamatban van. A garam-szent-györgyi ev. ref. iskolát rend, fegyelen és kiváló eredmény jellemzi és dicsérik tanítóját Végh Istvánt. Szorgalommal teljesíti kötelességét Mészáros Rezső gr.-szent-györgyi tanító.

A kistapolcsányi iskola azon tantermét, melybe az I. II. III. osztályú növendékek járnak, a 106 mindennapi tanuló túltömötté teszi, látogatása alkalmával e tanterem tisztátalan és porral lepett volt, és az ablakok mosatlanok, egybíránt mindkét tanterem elhelyezése rossz, világítása keresett világítás, de dacára ezen a követelményeknek meg nem felelő viszonyoknak, az abban működő 2 tanterő derekasan igyekeznek megoldani nehéz feladatát. — r. t.

Különfélék.

— **A diákok mulatsága.** A helybeli főgymnaziumi tanuló ifjúság Rozmanits Timóth tanár vezetése alatt tegnap este az „Oroszlán” fogadó nagytermében nagy közönség részvéte mellett igen sikeres mulatást rendezett a főgymn. „Segítő egyesület” alapítójának gyarapítására. A mulatság lefolyásáról — most a tér szűke miatt nem lehet — jövő számunkban fogunk bővebben referálni.

— **Házasság.** Uhlárik Béla felső-motesici állami elemi iskolai tanító eljegyezte Tonhaiser Erzsike kisasszonyt, Tonhaiser Mihály és neje született Uhlárik Katalin leányát.

— **Baleset.** Kotrusz Fülöp tolmácsi 58 éves napszámos, aki Szabó Sándor építési vállalkozó által épített magtárnál dolgozott, hétfőn valószínűleg pityókás állapotban a magas állványról lezuhant és eszméletét veszítette. A rögtön előhívott hatósági orvos a kórházba szállíttatta de minthogy csak

*S bárhogy is akarnám, nem tudom feledni,
Eszembe jut hőse a rövid mesének;
A mit igazsággal úgy kén' befejezni,
Hogy az ifjú és leány egymáséi lőnek.
S orgonavirágból volt a koszorúja
A lánynak, hogy mentek az oltár elébe,
S a fiatal párnak nem volt más nászútja,
Orgonabokorhoz csak ha vitt a lépte.*

*De ha kívánja, ne szóljunk a végről,
A helyett levelem érhet inkább véget;
Mást úgy se írhatok erről a vidékről,
Ami érdekelné (majd úgy irtam: téged)
A mi érdekelné egy fiatal asszonyt,
A ki nászuton van szép Olaszországba;
Mire megfeleltem, a kérdése az volt:
Virágzik e nálunk orgona virága?*

*Igen. Kinyíltak az orgonavirágok
Husvét ünnepére most is a mint szoktak;
S orgonabokrok közt hogy egyedül járok,
Sírattám letűntét régi szép napoknak.
De, nagyságos asszony, ön jut az eszembe,
Ki nászuton van most szép Olaszországba!
És most is szereti, még most sem feledte,
Hogy milyen illatos orgona virága.*

*S mosolyogni tudok már csak az érzésen,
A mit kelt lelkebben orgona virága.
Köszönöm, hogy küldött üdvözlőlet nekem
Boldog nászútjából husvét nagy napjára;
Viszonzásul ime itt küldöm a választ —
Olvassa jó szívevel kibékülve, mint én . . .
Hiszen a mi elmúlt, elfeledtük már azt!
Kedves férjeurat tiszteltem szintén.*

Virágfakadás.

A nap már előbujt a mozdulatlan viztömeg messze kődeből, s éltető sugaraival felébresztette az alvó virágokat. A tavaszi éghajlat buja növényzete, a palma, az olaj

kisebb zuzódásokat szenvedett pár nap mulva gyogyultan elbocsátotta.

— **Előléptetések.** A m. kir. igazságügyminiszter Bella n Adolff lévai kir. telekkönyvvezetőt, Farkas Orbán és Zekke Gedeon lévai kir. járásbírói irnokokat a fizetési osztály egy fokozatával előléptette. A jól megérdemelt előléptetések tisztviselő társuk, mint a bírói és ügyvédi karban általános örömet keltett.

— **Bíróság a piacon.** Érdekes bírói elővizsgálati szemle folyt le a héten a piacon. Nagy András sallai paraszt lovat próbálgatták, a bíró, ügyvédek és szakértők s nagy közönség jelenlétében, hogy csakugyan használhatlanul csökönyös-e, mint azt a deméni plebánus állította, ki a mult vásáron vette a lovat Nagy Andrásról. Másfél óráig tartott a próba, nagy öröme a piaci közönségnek, mely pro és contra vitatkozott azon hogy csökönyös-e a sárga vagy nem. Két legény öltre is ment a vita hevében, de a mulatság lefolyását már az elősiető rendőr megakadályozta.

— **Tábornokok szemléje.** Két magasrangú katonatiszt szemlélte meg egymást — a lévai honvéd zászlóaljat. Kedden és szerdán Forinyák Gyula lovassági tábornok József főherczeg adatlusa, pénteken és szombaton pedig Bolla Ernő altábornok, hadosztály parancsnok tartott szemlé a lévai derék honvédek felett. Mindkét tábornok legnagyobb meglepéssel távozott, s a tisztikar s annak parancsnoka. Mihálcics György őrnagy előtt teljes elismeréssel adozták.

— **25 évi szolgálat.** Marcius 29-én huszonöt hosszú, fáradságos év fejeződött be egyik városi tisztviselőnek a városnál töltött szolgálati idejéből. Kónya József városi rendőrkapitány, aki egyetlen élő még a 25 év előtt megválasztott városi tisztviselőkből, s a kinek fáradságos buzgalma és szolgálati készségét egy a polgárság, mint előjárói mindenkor elismerték és méltányolták, e napon ünnepelte szűk baráti körben szolgálatának 25 éves évfordulóját. Mi is szívvel üdvözöljük a derék tisztviselőt és kívánjuk, hogy még számos évig, erőben szolgálja városunk érdekeit.

— **Halálozás.** Két öreg polgárosszony dült ki e héten az élők sorából, öv. Lehoczky Johanna és öv. Spányár Ignác. Mindkettőt hosszas betegségtől és sorvasztó kinoktól mentett föl a halál. Az előbbinek elhunytát két korán árvánmaradt unokája Matula Gyula és János gyászolja.

— **Uj anyakönyvvezető.** A belügyi m. kir. miniszter Ambrus Ferencz körjegyzőt a varsányi kerületbe anyakönyvessé nevezte ki.

— **Házasság.** Dr. Longaner Kálmán bakabányai orvos mult szombaton kelt egybe Komáromban Siegler Etelka kisasszonnyal.

— **A piacztér kövezése** az esős napok miatt csak lassan halad előre. De a meglevő kövezetben sincs valami nagy köszönet, mert az idomitatlan kövek már most is ingadoznak a járművek alatt sőt egyes helyeken elsüllyednek. A város ugyan ellenőri a kövezési munkálatot, de minthogy a szerződésben nincs kikötve, hogy idomított köveket használjon a vállalkozó, kénytelen túrni,

s a cyprus ujjászülvete zöldeltek, kitérult leveleiket csókolta az enyhe déli szél. A buja fű között egész virágbokrok nőttek, s az erdő szélén, a törpe fenyő mellett, a myrtus bokor árnyában a keleti lilium kereste a nap éltető mosolyát, — föntebb a hegyoldalon az exotikus kuszó növények indáin fakadtak a bimbók, s a színes vadvirágok kitértek keblüket. Minden virágából az ébredő tavasznak, mámorító illat áradt szét.

. . . S mindenféle örök néma csend honol. Zugó szél nem súvit végig a hegyoldalon, s a merengő özikéket nem riasztja meg a hulló falevelek zöreje. Csak a kis tovarohanó hegyi patak, csörgedező, locogó vizével tanuskodik, hogy a nagy természet él.

Az egész vidék itt egy isteni mosoly, egy fenséges természeti kép. Egy rejtett paradicsom, melynek bűvös rejtekét hiába kutatjuk mi emberek.

Csodás erejének minden hatalmával varázsolta ide e tájt az alkotó erő. Kiragadott az istenek kertjéből egy részt, hogy a fásult léleknek egy szebb reményt adjon, hogy megmutassa a képzelemlágnak egy szebb, egy boldogabb jövőnek titkos éremét,

Változó, szingardag képeket festett, s alkotásában belélehelte az igaz életet; az örökös tavaszt. Elyasmellé állította a havas hegyormot, a buja gyeppázsitot, — a nyugvó végtelen tengert, s a bujkáló kis patakat, — a rideg fenyőt, a mosolygó pálmát, a tengerpart fűvét kiszínezte ezerszínű vadvirágokkal, életet lehelt a kiváló sziklacsúcsba, a melynek repedéseiből hófehér szirmos virágok búznak elő reggelenként — ez idecsalja a költöző madarak vándor csapat-

hogy vásári munkát végezzenek. Tehát mégis csak azoknak lesz igazuk kik makadamizoztatni akarták a piacsteret, mert ez olcsóbb is, jobb is lett volna, mint az ilyen kövezés.

— **Szövetkezeti mozgalom Nyitra-megyében.** „A Nyitra-megyei Gazdasági Egyesület titkára Lelley János körjegyző felkérésére folytán a f. hó 18-án előadást tartott Nyitra-Ivánkán a körjegyzőségi képviselőtestületi tagok előtt a szövetkezési hasznáról s egyuttal ismertette az új szövetkezeti törvényjavaslatot is. A jelenlévők mindannyian belátták a szövetkezet fontosságát s elhatározták, hogy Nyitra-Ivánka székhelyül a körjegyzőség községre kiterjedő működési körrel hitelszövetkezetet alakítsanak. Az alakulás még a f. ápril havában megtörténik. Az egyesület titkára most folytatást szövetkezeti előadásokat tart és szövetkezeteket alakít, hogy az új szövetkezeti törvény a vármegyében már kész szövetkezeti hálózatot találjon.

— **Az új pénz.** A még forgalomban levő 112 millió forint államjegy helyébe részben új tizkoronás ezüstpénzek jönnek forgalomba. Az osztrák-magyar bank 160 millió értékű új bankjegyet fog forgalomba bocsátani. Az új ezüstpénzek ötkoronások lesznek és 0.9 rész ezüst és 0.1 rész réz vegyületekben fogják verni. Az ötkoronás ezüst pénz nagysága megfelel a régi kétforintosnak s kivitele nagyon szép lesz; az osztrák ötkoronás egyik oldalán a király mellképét mutatja, a másikon a császári sas lesz, mely alatt ez fog állni: 5 cor. A sas körül ezek a szavak lesznek: Franciscus Josephus I., D. G. Imp. Austriae, Rex Boh., Illi ect, et Ap. Rex Hungariae. Sima peremére ez lesz bevésve: Viribus unitis. Összesen 64 millió korona értékű új pénz jön forgalomba, melyből Ausztriára 44,800,000, Magyarországra 19,200,000 korona esik. Félkoronás ezüstpénzeket egyelőre nem fognak veretni.

— **Nemzetközi lóvásár.** A nyitra-megyei gazdasági egyesület által rendezett XVI. nemzetközi nagy lóvásár a f. évben május hó 1-én és 2-án délután Érsekújvárott fog megtartatni. Ez Magyarországnak a legélénkebb lóvásárja, s ezt ugy a hazai mint a külföldi kereskedők nagy számban látogatják meg, mert azt tapasztalták eddig, hogy itt a lovak mindenféle használatra nagy választékban kerülnek a vásárra. A lakások és istállók a rendőrkapitányi hivatalnál rendelkezhetik meg. Ezen nagy lóvásárra mi is felhívjuk létenyestőink figyelmét.

— **Kitüntetés magkereskedő.** Szép kitüntetés érte a magyar kereskedővilág legkiválóbb tagjainak egyikét: Mauthner Ödön magkereskedőt, a ki renükivüli iparkodásával és üzleti szolidaritásával világhírt szerzett a magyar magvaknak és a magyar kereskedelmet oly magaslatra emelte, hogy nemcsak kiállja a versenyt a külfölddel, hanem azt nem egy tekintetben felül is mulja. Mauthner Ödönt az orosz czár kitüntette a Szent Anna-rend III. oszt. rendjével, amaz érdemeinek megjutalmazásául, a melyeket Mauthner a pétervári kertészeti kiállításon szerzett. A pétervári kertészeti egyletben, mely az orosz előkelő társaság legkiválóbb alakjait és gazdasági kitünőségeit sorozza tagjai közé, Mauthnernek személyesen is

ját, hogy énekeljék köszöntő dalát az ébredő tavasznak.

. . . Bársony lepkék megunva a napsugaras derüt, szállingóztak a ligetek felé, hogy meglopják az illatos vadvirágoknak édes himporát.

S a parti erdő árnyas fái között futott utánnok legszebb virága a tavasznak. Kis kendővel kezében kergette a rabló hadat, mely megrabolni jött birodalmának szépeit. Ő is szép volt, mint a többi vadvirágok, de nézése kábitóbb, mozdulatai bájosabbak. Az eleven kerethez méltó élő kép. S hasztalan volt küzdése az élsóvár lepkék ellen, azok ellepték a gyenge virágokat, az ő kedvenceit, a melyek az ő tiszta lelkének szeretetei valának.

Egyszerre azonban a tengeri szél rezgésbe hozta a fák leveleit, s a básonyos lepkék küzdő hada kereste enyhelyét.

Hogy sirt örömeiben a lelked! — mert annak himporát még érintetlenül hagyják az élet viharai. S boldog valál, — érezve, hogy gyönyör az élet, mert virággal hinté be utadat a tavasz, s a te boldogságodat énekeltek a vándormadarak. — Minden virág, a mely fakadt, az neked életörömed vala. Érző szivedben is kinyílt az élet virága s kejes vágyad támadt a nyomán. Szivedben láttam a virágtakadást s csókolni vágytam az első hajtást, mely érttem fakadt, nekem virágozott. Oh mily szép, mily gyönyör volt akkor az élet!

S hogy eszményed legyen a szeretet záloga, neked adtam a buja természet kincseit, s kerestem a virágokat, melyeket megszentelt lábad nyoma, s hervadó kelyheknek száradó himporát örömkönnüim árjával frissítém fel. . . S a sziv hervadó emlékei közül egy ismeretlen, — a multak

*Eljövünk ide az orgonabokorhoz?
Hisz kötelességünk, hogy őt felkeressve,
Ki ajkaink első csókjait elleszte,
Elmondjuk neki, hogy szívünk milyen boldog!*

*Szép mese ez nagyon. És még szebb is lenne,
Ha, mint a mesékben szokás általában,
A boldog reménység teljesülne benne
S a szerelmes párnak sorsa meg vón' fejtve,
S nem veszne el sürű titokzatosságban.*

*Pedig hogy elveszett, nagyságos asszonyom,
Talán tudja is már, vagy legalább sejtí.
S biztat, hogy a sorsuk semmit se aggaszson
S jobb lenne a mesét tovább nem folytatnom,
Hiszen úgy sem igaz s nem nagyon érdekli.*

*S inkább elismerni, jóvá hagyni készül,
Hogy ha virágzik orgona virága:
Illatától lelkünk részegen megszedül,
Mámor száll szívünkre a balzsamos légtől
S könnyen reáhajlunk sok sok boldonságra!*

III.

*Nagyságos asszonyom, vége a mesének;
Nem folytatom tovább, amiként kívánja.
A meséről most már a valóra térek
S megírom, hogy nálunk orgona virága
Husvét ünnepére most is kivirágozott,
Illatával terhes a tavasz szellő . . .
S kegyed, aki járja szép Olaszországot,
Koszoruba fonní füzéreit nem jó!
Óh, hogyanis jönné? Még azt is csodálom,
Hogy levelet irt a távol idegenből;
Hol kegyed számára születik az álom
S ábrándos szerelem édes szava csendül;
Leánykori álmok mind valóra válna,
Fényes házasságban biztos a jövő;
A mult eltemetve, nincs feltámadása,
Husvét ünnepe bár akárhányszor elő!*

Weinberger Zsigmond, Léva

magnagykereskedő.

Legmesszebbmenő kezeség mellett szállít:

Arankamentes ólomzárolt lóherét	46 frtért.
Arankamentes ólomzárolt luczernát	50—64 frtért.
Fajazonos külföldi répamagokat	23 frtért.
Zabmentes vető bükkönyt	6 frtért.

Gara és Társa

a m. k. szabad. osztálysorsjáték főelárusító
Budapest, Károly-körut II.

A nagy m. k. osztálysorsjáték első osztályának húzása május hó 11 és 12-én lesz. Ezen hat osztályból álló sorsjátéknál ismét több milliót fognak nyerni. Az első osztály tervszerű betét

egy egész sorsjegyért	6 frt — kr.
egy fél sorsjegyért	3 frt — kr.
egy negyed sorsjegyért	1 frt 50 kr.
egy nyolczad sorsjegyért	— 75 kr.

Rendelményeket azonnal eszközölünk.

Gara és Társa, a m. k. szab. osztálysorsjáték főelárusító.

Budapest, Károly-körut II.

Legnagyobb nyeremény
legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
3	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
62	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	150
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

melyek hat húzásba sorsoltatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 50,000

sorsjegyre ujból nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyeresi esélyek tehát, amint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet	6.— frt.
" fél " " " " "	3.— " "
" negyed " " " " "	1.50 " "
" nyolczad " " " " "	— 75 " "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főarudánknak az I. magy. kir. osztálysorsjátékban, a mennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) 100,000, 30,000, 5000, valamint számos 2000, 1000, 500 és 300 koronás nyereményt nyertek főarudánknak, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos ennéltozva a II. magy. kir. osztálysorsjáték I-ső húzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlekeztetünk az első sorsjátéknál hangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztály húzás előtt az első osztály sorsjegyek elkelnek; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első osztály húzása előtt a bel-és külföld elárasztott bennünket rendelményekkel olyannyira, hogy a későn érkezettek legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhetők.

Kérjük tehát a rendelményeket az első osztályhoz mielőbb, mindenesetre azonban legkésőbb

április hó 29-ig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközését.

Török A. és Társa

a magy. királyi szabad. osztály-sorsjáték főelárusító,

BUDAPEST, Váci-körut 4./A szám

Ifj. KOTZÓ PÁL

Budapest, V. kerület Lipót-körut 18. szám.

A t. cz. vevőközönségnek szives tudomására hozza, hogy nagyobb kényelmükre irodáját

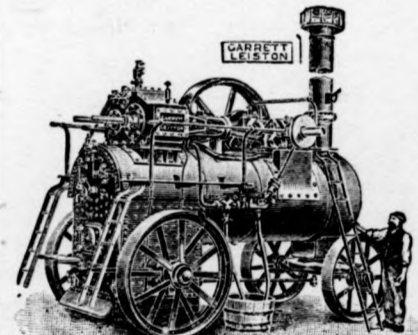
V. kerület Lipót-körut 19. szám.

Vigszínház mellett, a nyugoti pályaudvar Margit-híd közelébe helyezte át.

Fenntartotta azonban a VII. ker. Szentkirályi-utca 49. sz. műhelyt és az V. ker. Lipót-körut 8—10. sz. alatti raktárhelyiségeit.

A közönségnek további pártfogását kérve ajánlja Garrott legújabb szerkezetű compound gőzmozgonyait, fé stabil és stabil alakban, a melyek 40% tüzelő anyag megtakarítással dolgoznak.

Gőzmozdonyokat és gőzcséplőket négyszer fordítható acél dobsínekkel, toldást nem igényő számarázókkal a nagy szita feülettel, minden nagyságban.

Minden fajta lovas cséplőkészleteket, arató- és vetőgépeket, szeceksavágókat, répvágókat és minden más gazdasági gépeket. * Vidéken lakó szolid ügynökök keresztetnek. *

„K Á V É”

	1 klg. frt. kr.
Jamaikai legfinomabb	2.24
Cuba legfinomabb	2.24
Ceylon legfinomabb	2.16
Ceylon finom	2.08
Portorico finom, és Cuba	2.—
Rio Lavé	1.60 1.80
Gyöngy legfinomabb	2.16 2.24
Mocca legfinomabb	2.24
Arany Jáva legfinomabb	2.24
Menado legfinomabb	2.16
Brazíliai legfinomabb	1.60
Brazíliai II. rendű	1.30
Cuba pörkölt	2.— 2.40
Hungária kávé	1.20

Kapható:
Kern Testvéreknél, Léván.

WALLA JÓZSEF
mozaik-és cementáru-gyára
építési anyagok raktára
BUDAPEST, VII., Rottenbiller-utca 13.

Raktárt tart:
Kerám-lapok,
Kelheimi lapok,
Mozaik-lapok mettlachi módra,
Terracotta-árúk,
Aszfalt tető-lemez,
Tűzálló téglák,
Kőagyag-csövek,
Kemény toldalékok kőagyagból stb.

Vállalkozik:
Gránit-terazó,
Betonrozások,
Medencék,
Csatornázások,
Szökőkutak,
Jászolok,
Cement-vizelők,
Cement-lapok és
Mozaik-lapokkal kővezések elkészítésére,
Fayence-lapokkal falburkolások stb.

Menyegzet és d-szövet-raktár
(Stucatur-Rohrgewebe)

Gyáriraktára a Garatonai Portland cement vizálmész-gyárnak.